

Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού - Αριθμός Τέσσερα

Ησαΐας Σαράντα

Jeff Pippenger

2023-10-23

Το μήνυμα της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, που αποσφραγίζεται, περιλαμβάνει την ταυτοποίηση της εβραϊκής λέξεως που μεταφράζεται ως «αλήθεια», η οποία, μεταξύ άλλων, αντιπροσωπεύει τον χαρακτήρα του Χριστού ως το Άλφα και το Ωμέγα. Η αρχή ενός πράγματος, ως αναπαράσταση του τέλους ενός πράγματος, διαπερνά ολόκληρη τη Βίβλο, και ο χαρακτήρας του Χριστού φανερώνεται στη Βίβλο, διότι Αυτός είναι ο Λόγος. Το Άλφα και το Ωμέγα είναι το στοιχείο εκείνο του χαρακτήρα του Χριστού το οποίο ο ίδιος προσδιορίζει ως την απόδειξη ότι είναι Θεός.

Το τεσσαρακοστό κεφάλαιο του Ησαΐα σηματοδοτεί την έναρξη μιας προφητικής αφήγησης που συνεχίζεται έως το τέλος του βιβλίου του Ησαΐα, στο εξηκοστό έκτο κεφάλαιο. Αρχίζει με την ταυτοποίηση του Παρακλήτου που αποστέλλεται, τον οποίο ο Χριστός υπόσχεται στους μαθητές για να τους παρηγορήσει εξαιτίας της αναχωρήσεώς του· όμως η έλευση του Παρακλήτου βρίσκει την τέλεια εκπλήρωσή της, όπως συμβαίνει με όλες τις προφητείες, στις έσχατες ημέρες. Η ταυτοποίηση, από τον Ησαΐα και τον Ιησού, της αφίξεως του Παρακλήτου καταδεικνύει την απογοήτευση του κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία έλαβε χώρα στις 18 Ιουλίου 2020.

Πλην εγώ σας λέγω την αλήθεια· σας συμφέρει να αναχωρήσω· διότι, εάν δεν αναχωρήσω, ο Παράκλητος δεν θα έλθει προς εσάς· εάν όμως αναχωρήσω, θα τον στείλω προς εσάς. Και όταν εκείνος έλθει, θα ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. Ιωάννης 16:7, 8.

Οι λέξεις «αμαρτία, δικαιοσύνη και κρίση» είναι εκείνες που ο Παράκλητος θα χρησιμοποιήσει για να «ελέγξει» τον κόσμο. Η λέξη που μεταφράζεται ως «ελέγξει» περιλαμβάνει και την έννοια του να πείσει. Τα τρία στάδια της «αμαρτίας, της δικαιοσύνης και της κρίσεως» αντιπροσωπεύουν την εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «αλήθεια». Η λέξη αυτή σχηματίστηκε από το πρώτο, το δέκατο τρίτο και το τελευταίο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου, και η λέξη αυτή δηλώνει ότι ο Δημιουργός των πάντων είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος, το Άλφα και το Ωμέγα. Όταν ο Παράκλητος έλθει στους απογοητευμένους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, θα τους πείσει, και έπειτα τον κόσμο, ότι ο Θεός είναι το Άλφα και το Ωμέγα.

Παρηγορείτε, παρηγορείτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός σας. Λαλήσατε παρηγορητικὰ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ κηρύξατε πρὸς αὐτήν, ὅτι ἐπληρώθη ἡ ταλαιπωρία αὐτῆς, ὅτι ἐσυγχωρήθη ἡ ἄνομία αὐτῆς· διότι ἔλαβε ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλάσια διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ θὰ ὑψωθῇ, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸν θὰ ταπεινωθῇ· καὶ

τὰ σκολιὰ θὰ γίνωσιν εἰς εὐθεΐαν, καὶ οἱ τραχεῖς τόποι εἰς πεδιάδα· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θὰ ἀποκαλυφθῆ, καὶ πᾶσα σὰρξ ὁμοῦ θὰ ἴδῃ αὐτήν· διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε. Ἡσαΐας 40:1–5.

Το χωρίο προσδιορίζει το ἔργο του τελικού αγγελιοφόρου-Ηλία, το οποίο εἶχε προτυπωθεῖ ἀπὸ τον William Miller, ο οποίος εἶχε προτυπωθεῖ ἀπὸ τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, ο οποίος εἶχε προτυπωθεῖ ἀπὸ τον Ηλία, και ο οποίος εἶχε προσδιοριστεῖ ἀπὸ τον Μαλαχία ως ο αγγελιοφόρος που προετοιμάζει την οδὸ για τον αγγελιοφόρο της διαθήκης. Στο τελικό κίνημα του Ηλία, ὅταν ο Κύριος ἀποστέλλει τον Παράκλητο για να ενισχύσει εκείνους που ἔχουν απογοητευθεῖ και αναμένουν τον Κύριο κατά τη διάρκεια χρόνου ἀναβολῆς, «ἡ δόξα του Κυρίου θέλει ἀποκαλυφθῆ, και πᾶσα σαρξ ὁμοῦ θέλει ἰδεῖ αὐτήν». Η «δόξα» του Κυρίου εἶναι ο χαρακτήρας Του, και η Ἀποκάλυψη του Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι η ἀποσφράγιση του στοιχείου εκείνου του χαρακτήρα Του που παριστάνεται ως Ἄλφα και Ωμέγα. Μετά την εἰσαγωγή των πρώτων πέντε εδαφίων, η «φωνή του βοῶντος εν τη ἐρήμῳ» ρωτᾷ τον Θεό: «Τι να κηρύξω;»

Καὶ εἶπεν ἡ φωνή, Κήρυξον. Καὶ εἶπα, Τί θέλω κηρύξει; Πᾶσα σὰρξ εἶναι χόρτος, καὶ πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ· ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· διότι τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐφύσησεν ἐπ’ αὐτό· βεβαίως ὁ λαὸς εἶναι χόρτος. Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλει μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἡσαΐας 40:6–8.

Το μήνυμα του χαρακτήρα του Χριστοῦ, το οποίο παριστάνεται ως Ἄλφα και Ωμέγα, τοποθετεῖται ἐντὸς του συμβολισμοῦ του Ἰσλάμ. Στον Ἰεζεκιήλ τριάντα επτά, η κοιλάδα των ξηρῶν οστών πρώτα συναρμολογεῖται, και κατόπιν φέρεται στη ζωὴ μέσω του προφητικῦ μηνύματος των τεσσάρων ἀνέμων.

«Οἱ ἄγγελοι συγκρατοῦν τους τέσσερις ἀνέμους, οἱ οποίοι παριστάνονται ως ἐξἄλλο ἄλογο που επιδιώκει να λυθεῖ και να ορμήσει ἐπάνω στην ἐπιφάνεια ολόκληρης της γῆς, φέροντας καταστροφή και θάνατο στο πέρασμά του.

«Θα κοιμόμαστε στο ἴδιο το χεῖλος του αἰωνίου κόσμου; Θα εἴμαστε νωθοὶ και ψυχροὶ και νεκροὶ; Ω, να εἶχαμε στις ἐκκλησίες μας το Πνεῦμα και την πνοή του Θεοῦ ἐμφυσώμενα στον λαό Του, ὥστε να σταθοῦν στα πόδια τους και να ζήσουν. Χρειάζεται να δούμε ὅτι η οδὸς εἶναι στενὴ και η πύλη στενὴ. Ἀλλὰ καθὼς διερχόμαστε διὰ της στενῆς πύλης, το πλάτος της εἶναι χωρὶς ὄριο.» Manuscript Releases, τόμος 20, 217.

Το οργισμένο ἄλογο της βιβλικῆς προφητείας εἶναι το Ἰσλάμ. Το οργισμένο ἄλογο συγκρατεῖται ἀπὸ το να ἐπιτελέσει το ἔργο της καταστροφῆς του, ὅπως παριστάνεται με τη συγκράτηση των τεσσάρων ἀνέμων ἀπὸ τέσσερις ἀγγέλους στην Ἀποκάλυψη 7. Συγκρατοῦνται ἕως ὅτου σφραγισθοῦν οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τὴν γῆν, μήτε ἐπὶ τὴν θάλασσαν, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα τὴν σφραγίδα τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς οὓς ἐδόθη νὰ βλάψωσι τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ βλάψετε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕως οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ

τῶν μετώπων αὐτῶν. Ἀποκάλυψις 7:1–3.

Το ότι οι τέσσερις άνεμοι κρατούνται, αντιπροσωπεύει τη συγκράτηση του Ισλάμ έως ότου ολοκληρωθεί η σφράγιση του λαού του Θεού. Το Ισλάμ παριστάνεται στην Αποκάλυψη ως οι τελευταίες τρεις από τις επτά σάλπιγγες, και επίσης ως τα τρία ουαί.

Και είδα, και άκουσα έναν άγγελο να πετά στο μεσουράνημα, λέγοντας με δυνατή φωνή: Ουαί, ουαί, ουαί στους κατοίκους της γης εξαιτίας των λοιπών φωνών της σάλπιγγας των τριών αγγέλων, οι οποίοι μέλλουν ακόμη να σαλπίσουν! Αποκάλυψη 8:13.

Μετά την εισαγωγή των τριών σαλπίγγων της ουαί, ο Ιωάννης προσδιορίζει στο ένατο κεφάλαιο τα χαρακτηριστικά του Ισλάμ. Στο τέταρτο εδάφιο του ένατου κεφαλαίου δίδεται προς το Ισλάμ μία εντολή, η οποία εκπληρώθηκε στην ιστορία του Αμπούμπεκρ, του πρώτου ηγέτη μετά τον Μωάμεθ.

Και εδόθη εις αυτά εντολή να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης, ουδέ παν χλωρόν, ουδέ παν δένδρον, αλλά μόνον τους ανθρώπους εκείνους οίτινες δεν έχουνσι τη σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών. Αποκάλυψις 9:4.

Ο Uriah Smith προσδιόρισε τη σχέση του Abubekr προς το τέταρτο εδάφιο.

«Μετά τον θάνατο του Μωάμεθ, τον διαδέχθηκε στην ηγεσία ο Αβουβέκρ, το 632 μ.Χ., ο οποίος, μόλις εδραίωσε πλήρως την εξουσία και τη διακυβέρνησή του, απέστειλε εγκύκλια επιστολή προς τις αραβικές φυλές, από την οποία ακολουθεί το εξής απόσπασμα:

«“Όταν πολεμάτε τις μάχες του Κυρίου, να φέρεσθε ανδρείως, χωρίς να στρέφετε τα νότα σας· όμως ας μη μολύνεται η νίκη σας με το αίμα γυναικών και παιδιών. Μην καταστρέφετε φοίνικες, ούτε να καίετε αγρούς σιτηρών. Μην κόβετε καρποφόρα δέντρα, ούτε να βλάπτετε τα κτήνη, παρά μόνον όσα θανατώνετε για τροφή. Όταν συνάπτετε οποιαδήποτε διαθήκη ή συμφωνία, να μένετε σταθεροί σ’ αυτήν και να είστε πιστοί στον λόγο σας. Και καθώς προχωρείτε, θα βρείτε μερικούς θρησκευτικούς ανθρώπους που ζουν αποσυρμένοι σε μοναστήρια και έχουν θέσει ως σκοπό τους να υπηρετούν τον Θεό κατ’ αυτόν τον τρόπο· αφήστε τους ήσυχους και ούτε να τους φονεύσετε ούτε να καταστρέψετε τα μοναστήριά τους. Και θα βρείτε ένα άλλο είδος ανθρώπων, που ανήκουν στη συναγωγή του Σατανά, οι οποίοι έχουν ξυρισμένες κορυφές· να φροντίσετε να σχίζετε τα κρανία τους και να μη τους δίνετε κανένα έλεος, έως ότου είτε γίνουν Μωαμεθανοί είτε πληρώσουν φόρο υποτελείας.”» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Ο Ουρίας Σμιθ προχωρεί έπειτα να προσδιορίσει δύο τάξεις ανθρώπων, οι οποίοι επρόκειτο να διακριθούν από τους ισλαμικούς πολεμιστές που ο Αβουβέκρ απέστειλε για να φέρουν πόλεμο εναντίον της Ρώμης. Τη μία τάξη την προσδιορίζει ως Καθολικούς μοναχούς, οι οποίοι λάτρευαν την Κυριακή· και η άλλη τάξη ήταν εκείνοι που λάτρευαν την εβδόμη ημέρα. Το Ισλάμ έπρεπε να επιτεθεί μόνο στους προσκυνητές του ήλιου. Σημαντικότερο για τις εξετάσεις μας είναι ότι οι άνθρωποι, είτε τηρητές της Κυριακής είτε τηρητές του Σαββάτου, παριστάνονται συμβολικά ως χόρτος, χλωρά πράγματα και δέντρα. Οι τέσσερις άνεμοι στο έβδομο κεφάλαιο συγκρατούνταν ώστε να μη πνέουν επάνω στο χόρτο, έως ότου οι τηρητές του Σαββάτου σφραγισθούν.

Ο αγγελιοφόρος του κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ρωτά τον Θεό: «Τι να κηρύξω;» Του ειπώθηκε ότι το μήνυμά του έπρεπε να είναι πως ο Λόγος του Θεού μένει σταθερός εις τον αιώνα, και ότι το μήνυμα αυτό έπρεπε να τεθεί μέσα στο πλαίσιο του ανέμου που πνέει επάνω στο χορτάρι. Όταν ο Παράκλητος αποστέλλεται προς τους εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι έχουν απογοητευθεί εξαιτίας μιας αποτυχημένης πρόβλεψης περί του Ισλάμ, και οι οποίοι κατόπιν αναγνωρίζουν ότι βρίσκονται στον χρόνο της αναμονής της παραβολής των δέκα παρθένων, τότε πληροφορούνται από τον Παράκλητο ότι το μήνυμα το οποίο πρόκειται να παρουσιάσουν είναι το μήνυμα του ρόλου του Ισλάμ στη βιβλική προφητεία. Η άφιξη του Παρακλήτου, στην ιστορία του χρόνου της αναμονής, τους κάνει να σταθούν.

Και μου είπε: Υιέ ανθρώπου, στάσου επί τους πόδας σου, και θέλω λαλήσει προς σε. Και το πνεύμα εισήλθεν εις εμέ, όταν ελάλησε προς εμέ, και με έστησεν επί τους πόδας μου, ώστε ήκουσα εκείνον που ελάλει προς εμέ. Ιεζεκιήλ 2:1, 2.

Στέκονται όταν ανασταίνονται.

Και εκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν θὰ βλέπουν τὰ πτώματά τους τρεῖς ἡμέρες καὶ ἡμισυ, καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουν νὰ τεθοῦν τὰ πτώματά τους εἰς μνήματα. Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς θὰ χαίρονται δι' αὐτούς, καὶ θὰ εὐφραίνονται, καὶ θὰ στέλνουν δῶρα ἀλλήλοις· διότι οὗτοι οἱ δύο προφῆτες ἐβασάνιζαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ τὸ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εισήλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. Ἀποκάλυψις 11:9–11.

Τα δύο στάδια τοῦ ἴστασθαι, καὶ ἔπειτα τοῦ ἀναλαμβάνεσθαι ὡς σημεῖον, ἀπεικονίζονται ἐπίσης ἀπὸ τὸν Ἰεζεκιήλ στὸ τριακοστὸ ἔβδομο κεφάλαιο. Τὸ πρῶτο στάδιο τοῦ Ἰεζεκιήλ συναρμολογεῖ τὰ μέλη τοῦ σώματος τῶν νεκρῶν ξηρῶν ὀστέων, τὰ ὅποια βρίσκονται στὴν κοιλάδα τῆς ἀπογοητεύσεως. Τὸ δεύτερο στάδιο τοῦ Ἰεζεκιήλ εἶναι τὸ μήνυμα τῶν τεσσάρων ἀνέμων, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ μήνυμα τῆς σφραγίσεως, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ Ἰσλάμ.

Και μου είπε: Υιέ ανθρώπου, δύνανται να αναζήσουν τα οστά ταῦτα; Και απεκρίθην: Κύριε Θεέ, συ γνωρίζεις. Πάλιν μου είπε: Προφήτευσον ἐπὶ τα οστά ταῦτα και εἶπέ προς αυτά· Οστά ξηρά, ακούσατε τον λόγον του Κυρίου. Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα οστά ταῦτα· Ἰδού, ἐγὼ θέλω εἰσαγάγει εἰς ἐσάς πνοήν, και θέλετε ζήσει· και θέλω ἐπιθέσει ἐπὶ σας νεύρα, και θέλω ἀναβιβάσει ἐπάνω σας σάρκα, και θέλω σας καλύψει με δέρμα, και θέλω βάλει εἰς ἐσάς πνοήν, και θέλετε ζήσει· και θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο Κύριος. Και προεφήτευσα καθὼς προσετάχθην· και ἐνὼ προεφήτευον, ἐγίνε ἤχος, και ἰδού, σεισμός, και τα οστά συνήλθον, ἕκαστον οστούν μετὰ του οστού αυτού. Και εἶδον, και ἰδού, τα νεύρα και η σάρξ ἀνέβησαν ἐπ' αυτά, και το δέρμα ἐκάλυπεν αυτά ἐπάνωθεν· πνοή ὁμως δὲν υπήρχεν ἐν αυτοίς. Τότε μου εἶπε: Προφήτευσον προς τον ἄνεμον, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου, και εἶπέ προς τον ἄνεμον· Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ἐλθέ ἐκ των τεσσάρων ἀνέμων, ὦ πνοή, και ἐμφύσησον ἐπὶ τους πεφονευμένους τούτους, διὰ να ἀναζήσουν. Και προεφήτευσα καθὼς με προσέταξε, και η πνοή εἰσήλθεν εἰς αὐτούς, και ἀνέζησαν, και ἐστάθησαν ἐπὶ τους πόδας αὐτῶν, στράτευμα μέγα σφόδρα. Ιεζεκιήλ 37:3–10.

Στο χωρίο του Ησαΐα, το οποίο εξετάζουμε επί του παρόντος, όταν ο Παρηγορητής έρχεται, στέκονται στα πόδια τους· κατόπιν ανυψώνονται σε υψηλό όρος ως λάβαρο και κηρύττουν τα «χαρμόσυνα αγγέλματα», που είναι η όψιμη βροχή, το μήνυμα του τρίτου αγγέλου.

Ω Σιών, η ευαγγελιζομένη, ανέβα εις όρος υψηλόν· ω Ιερουσαλήμ, η ευαγγελιζομένη, ύψωσον μετά δυνάμεως την φωνήν σου· ύψωσον αυτήν, μη φοβού· είπον προς τας πόλεις του Ιούδα, Ιδού ο Θεός σας! Ιδού, ο Κύριος ο Θεός θέλει ελθεί με ισχύν, και ο βραχίων αυτού θέλει κυριεύσει δι' αυτόν· ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού, και το έργον αυτού έμπροσθεν αυτού. Θέλει ποιμάνει το ποιμνιον αυτού ως ποιμήν· θέλει συνάξει τα αρνία διά του βραχίονος αυτού, και θέλει βαστάσει αυτά εις τον κόλπον αυτού, και θέλει οδηγή μετά πραότητος τα θηλάζοντα. Τις εμέτρησε τα ύδατα εν τη κοίλη της χειρός αυτού, και εστάθμισε τους ουρανούς με την σπιθαμήν, και συνέλαβε το χώμα της γης εις μέτρον, και εξύγισε τα όρη με πλάστιγγα, και τους λόφους με ζυγόν; Τις ωδήγησε το Πνεύμα του Κυρίου, ή τις γενόμενος σύμβουλος αυτού edίδαξεν αυτόν; Μετά τίνος εβουλεύθη, και τις edίδαξεν αυτόν, και edίδαξεν αυτόν την οδόν της κρίσεως, και edίδαξεν αυτόν γνώσιν, και edείξεν εις αυτόν την οδόν της συνέσεως; Ιδού, τα έθνη είναι ως σταγών από κάδου, και λογίζονται ως λεπτός κονιορτός της πλάστιγγος· ιδού, τας νήσους ανασηκώνει ως πράγμα ελάχιστον. Και ο Λίβανος δεν αρκεί διά καύσιν, ουδέ τα ζώα αυτού αρκούν διά ολοκαύτωμα. Πάντα τα έθνη ενώπιον αυτού είναι ως ουδέν· λογίζονται παρ' αυτό ολιγώτερα του μηδενός, και ματαιότης. Ησαΐας 40:9-17.

Εκείνοι που έχουν εξέλθει από τους τάφους τους υψώνονται ως σημείο, ή, όπως το προσδιορίζει ο Ησαΐας, οδηγούνται «επί όρος ύψηλόν». Το υψηλό όρος είναι το σημείο, και αντιπροσωπεύει εκείνους που ανέμεναν τον Κύριο κατά τον χρόνο της αναμονής που εγκαινιάζεται από την πρώτη απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020.

Χίλιοι θέλουσι φεύγει εις την απειλήν ενός· εις την απειλήν πέντε θέλετε φεύγει· εωσότου μείνητε ως ιστός επί κορυφής όρους και ως σημαία επί λόφου. Και διά τούτο ο Κύριος θέλει αναμείνει, διά να σας ελεήση, και διά τούτο θέλει υψωθή, διά να σας οικτειρήση· διότι ο Κύριος είναι Θεός κρίσεως· μακάριοι πάντες οι αναμένοντες αυτόν. Ησαΐας 30:17, 18.

Στην Αποκάλυψη ένδεκα, το λάβαρο μεταφέρεται στον ουρανό.

Και ήκουσαν μεγάλη φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανό εντός νεφέλης· και οι εχθροί αυτών εθεώρησαν αυτούς. Και κατά την αυτήν ώραν έγινε μέγας σεισμός, και το δέκατον της πόλεως έπεσε, και εφρονεύθησαν εν τω σεισμό επτά χιλιάδες άνθρωποι· και οι λοιποί εφοβήθησαν, και έδωσαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. Αποκάλυψις 11:12, 13.

Η ένδεκατη κεφάλαιο της Αποκάλυψης δηλώνει ότι οι δύο μάρτυρες ανυψώνονται στον ουρανό την ίδια ώρα με τον σεισμό. Ο σεισμός, ο οποίος εκπληρώθηκε στην παρελθούσα ιστορία με τη Γαλλική Επανάσταση, προτυπώνει την ανατροπή των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τον κυριακάτικο νόμο. Το λάβαρο, επομένως, υψώνεται κατά τον κυριακάτικο νόμο, και τότε το λάβαρο διακηρύττει τα «αγαθά νέα» σε ολόκληρο τον κόσμο.

Πάντες οί κάτοικοι τής οικουμένης και οί κατοικοῦντες επί τής γῆς, ίδετε, όταν ύψωση σημείον επί τῶν ὀρέων· και ὅταν σαλπίση σάλπιγγα, ακούσατε. Ήσαΐας 18:3.

Το σημαιοφόρο σύμβολο θα παρουσιάσει τα «καλά νέα» όταν σαλπιστεί η «σάλπιγγα». Το τελικό μήνυμα της σάλπιγγας στην Αποκάλυψη είναι η έβδομη σάλπιγγα, η οποία είναι το τρίτο αλίμονο, το οποίο είναι το Ισλάμ. Ο Ησαΐας, ο Ιωάννης και ο Ιεζεκιήλ μιλούν όλοι για τις έσχατες ημέρες και ουδέποτε αντιφάσκουν μεταξύ τους.

Η σφραγίδα του Θεού τίθεται επάνω στον λαό του Θεού κατά τον νόμο της Κυριακής.

«Κανείς από εμάς δεν θα λάβει ποτέ τη σφραγίδα του Θεού, όσο ο χαρακτήρας μας φέρει επάνω του μία κηλίδα ή έναν λεκέ. Σε εμάς εναπόκειται να διορθώσουμε τα ελαττώματα του χαρακτήρα μας, να καθαρίσουμε τον ναό της ψυχής από κάθε μόλυσμα. Τότε η όψιμη βροχή θα πέσει επάνω μας, όπως η πρώιμη βροχή έπεσε επάνω στους μαθητές κατά την Ημέρα της Πεντηκοστής....»

«Τι κάνετε, αδελφοί, στο μεγάλο έργο της προετοιμασίας; Εκείνοι που ενώνονται με τον κόσμο λαμβάνουν το κοσμικό εκμαγείο και προετοιμάζονται για το χάραγμα του θηρίου. Εκείνοι που δυσπιστούν προς τον εαυτό τους, που ταπεινώνονται ενώπιον του Θεού και εξαγνίζουν τις ψυχές τους διά της υπακοής στην αλήθεια, αυτοί λαμβάνουν το ουράνιο εκμαγείο και προετοιμάζονται για τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους. Όταν το διάταγμα εκδοθεί και το αποτύπωμα επιβληθεί, ο χαρακτήρας τους θα παραμείνει καθαρός και άσπιλος στην αιωνιότητα.» Testimonies, τόμος 5, 214–216.

Αν και το διάταγμα επιβάλλεται κατά τον νόμο της Κυριακής, εκείνοι που λαμβάνουν τη σφραγίδα θα πρέπει να έχουν χαρακτήρα προπαρασκευασμένο για τη σφραγίδα πριν από τον νόμο της Κυριακής· διότι ο νόμος της Κυριακής είναι η κρίση στην οποία προδείχνουν όλες οι κρίσεις του λόγου του Θεού. Είναι η «κρίση» ή η «κραυγή» κατά το μεσονύκτιο στην παραβολή των δέκα παρθένων.

«Ο χαρακτήρας αποκαλύπτεται σε καιρό κρίσεως. Όταν η earnest voice διακήρυξε κατά το μεσονύκτιο: “Ίδού, ο νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν αυτού”, οι κοιμώμενες παρθένοι εξυπνήθηκαν από τον ύπνο τους, και φάνηκε ποιοι είχαν προβεί σε προετοιμασία για το γεγονός. Και οι δύο ομάδες αιφνιδιάστηκαν, αλλά η μία ήταν προετοιμασμένη για την έκτακτη ανάγκη, ενώ η άλλη βρέθηκε απροετοίμαστη. Ο χαρακτήρας αποκαλύπτεται από τις περιστάσεις. Οι έκτακτες περιστάσεις αναδεικνύουν το αληθινό μέταλλο του χαρακτήρα. Κάποια αιφνίδια και απροσδόκητη συμφορά, πένθος ή κρίση, κάποια απρόβλεπτη ασθένεια ή οδύνη, κάτι που φέρνει την ψυχή πρόσωπο προς πρόσωπο με τον θάνατο, θα αποκαλύψει την αληθινή εσωτερική ποιότητα του χαρακτήρα. Θα καταστεί φανερό αν υπάρχει ή όχι πραγματική πίστη στις υποσχέσεις του λόγου του Θεού. Θα καταστεί φανερό αν η ψυχή στηρίζεται από τη χάρη, αν υπάρχει έλαιο στο αγγείο μαζί με τη λυχνία.»

«Δοκιμασίες έρχονται σε όλους. Πώς συμπεριφερόμαστε κάτω από τη δοκιμή και την εκλέπτυνση του Θεού; Σβήνουν οι λυχνίες μας; ή εξακολουθούμε να τις κρατούμε αναμμένες; Είμαστε προετοιμασμένοι για κάθε έκτακτη ανάγκη μέσω της σύνδεσής μας με Εκείνον που είναι πλήρης χάριτος και αληθείας; Οι πέντε φρόνιμες παρθένες δεν μπορούσαν να μεταδώσουν τον χαρακτήρα τους στις πέντε μωρές παρθένες. Ο χαρακτήρας πρέπει να διαμορφωθεί από εμάς ως άτομα». Review and Herald, 17 Οκτωβρίου, 1895.

Οι φρόνιμες παρθένες χρειάζονταν το λάδι πριν ακουστεί η κραυγή, διότι όταν έλθει η μεσονύκτια κρίση, είναι πλέον πολύ αργά για να προμηθευτούν το λάδι.

«Υπάρχει πνεύμα απελπισίας, πολέμου και αιματοχυσίας, και το πνεύμα αυτό θα αυξάνεται έως το ίδιο το τέλος του χρόνου. Μόλις ο λαός του Θεού σφραγιστεί στα μέτωπά του,—δεν πρόκειται για κάποια σφραγίδα ή σημείο που μπορεί να ιδωθεί, αλλά για στερέωση στην αλήθεια, τόσο διανοητικά όσο και πνευματικά, ώστε να μη δύνανται να μετακινηθούν,—μόλις ο λαός του Θεού σφραγιστεί και προετοιμαστεί για τον κοσκινισμό, αυτός θα έλθει. Πράγματι, έχει ήδη αρχίσει· οι κρίσεις του Θεού είναι τώρα επάνω στη γη, για να μας δώσουν προειδοποίηση, ώστε να γνωρίζουμε τι έρχεται.» Manuscript Releases, τόμος 1, 249.

Η σφραγίδα του Θεού είναι η εδραίωση στην αλήθεια, τόσο διανοητικός όσο και πνευματικός. Η σφραγίδα αυτή δεν δύναται να φανεί, αλλά το λάβαρο θα φανεί, διότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεί. Επομένως, υπάρχει ένας καιρός κατά τον οποίο η σφραγίδα δεν δύναται να φανεί, και κατόπιν ακολουθεί ο νόμος της Κυριακής, όπου η σφραγίδα πρέπει να φανεί.

«Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας, περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. Ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεί μόνο όταν βλέπει εκείνους που πιστεύουν την αλήθεια να αγιάζονται διά της αληθείας, να ενεργούν βάσει υψηλών και αγίων αρχών, καταδεικνύοντας, με υψηλή και εξυψωμένη έννοια, τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και εκείνων που τις καταπατούν υπό τους πόδας τους. Ο γιασμός του Πνεύματος σηματοδοτεί τη διαφορά μεταξύ εκείνων που έχουν τη σφραγίδα του Θεού και εκείνων που τηρούν μία νόθη ημέρα αναπαύσεως. Όταν έλθει η δοκιμασία, θα καταδειχθεί καθαρά ποιο είναι το χάραγμα του θηρίου. Είναι η τήρηση της Κυριακής. Εκείνοι οι οποίοι, αφού άκουσαν την αλήθεια, εξακολουθούν να θεωρούν την ημέρα αυτή ως αγία, φέρουν την υπογραφή του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος εστοχάσθη να αλλάξει καιρούς και νόμους.» Bible Training School, 1 Δεκεμβρίου 1903.

Η σφραγίδα που πρέπει να αποκτηθεί πριν από τον νόμο της Κυριακής είναι η πλήρης ανάπτυξη του χαρακτήρα του Χριστού, και είναι αθέατη, εκτός από τους αγγέλους. Η σφραγίδα που φαίνεται κατά τον νόμο της Κυριακής είναι εκείνοι που τηρούν το Σάββατο της έβδομης ημέρας, διότι αυτό είναι η σφραγίδα, ή το σημείο, του λαού του Θεού.

Λάλησον και συ προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων· Βεβαίως τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει· διότι είναι σημείον μεταξύ εμού και υμών εις τας γενεάς σας, διά να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων υμάς. Έξοδος 31:13.

Η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε στις 18 Ιουλίου 2020 και πρέπει να ολοκληρωθεί πριν από τον νόμο της Κυριακής.

Πάντες οί κάτοικοι τῆς οἰκουμένης καί οί κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἴδετε, ὅταν ὑψωθῇ σημεῖον ἐπὶ τῶν ὀρέων· καί ὅταν σαλπίσῃ σάλπιγξ, ἀκούσατε. Ἡσαΐας 18:3.

Οι επτά βροντές που τώρα έχουν αποσφραγισθεί προσδιορίζουν ότι η ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι το έργο της διακήρυξης ενός μηνύματος το οποίο τοποθετείται μέσα στο πλαίσιο της προειδοποίησης της σάλπιγγας του τρίτου αλίμονο. Η σάλπιγγα του Ισλάμ στη βιβλική

προφητεία είναι εκείνη που ηχεί από τη σημαία που υψώνεται εκ του τάφου.

Τα τέσσερα ορόσημα κάθε γραμμής μεταρρύθμισης, τα οποία ευθυγραμμίζονται με τα τέσσερα ορόσημα της ιστορίας από το 1840 έως το 1844, αποδεικνύουν ότι καθένα από τα τέσσερα βήματα κάθε γραμμής μεταρρύθμισης φέρει πάντοτε το ίδιο θέμα. Το πρώτο ορόσημο στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, το οποίο εκπροσωπήθηκε από το 1840 έως το 1844, ήταν η ενδυνάμωση του μηνύματος στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Εκείνο το ορόσημο ήταν το Ισλάμ. Το δεύτερο ορόσημο της παράλληλης ιστορίας για τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες ήταν η απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020. Εκείνο το ορόσημο ήταν μια πρόβλεψη περί του Ισλάμ, η οποία είχε διαφθαρεί από την εφαρμογή του χρόνου. Το τρίτο ορόσημο, το οποίο σηματοδοτεί την Κραυγή του Μεσονυκτίου, είναι μια διόρθωση της αποτυχημένης πρόβλεψης περί του Ισλάμ. Η διόρθωση αντιπροσωπεύει την απόρριψη της εφαρμογής του χρόνου. Το τέταρτο ορόσημο είναι ο νόμος της Κυριακής, όπου το λάβαρο που υψώνεται ηχεί την έβδομη σάλπιγγα, η οποία είναι το τρίτο αλίμονο, που είναι το Ισλάμ.

Το τεσσαρακοστό κεφάλαιο του Ησαΐα προσδιορίζει το σημείο εκκινήσεως για τα επόμενα είκοσι έξι κεφάλαια. Το σημείο αυτό βρίσκεται στο ενδέκατο κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκαλύψεως, όταν οι δύο προφύτες που βασάνιζαν τους ανθρώπους επανέρχονται στη ζωή. Ο Παράκλητος τούς ανασταίνει και τους φέρει σε όρθια στάση, και έπειτα αναλαμβάνονται στον ουρανό. Ο Ησαΐας προσδιορίζει τον αγγελιοφόρο Ηλία ως τη φωνή του βοώντος εν τη ερήμω. Έπειτα εκείνος ο αγγελιοφόρος ερωτά ποιο πρέπει να είναι το μήνυμά του, και του λέγεται, με προφητικό συμβολισμό, ότι το μήνυμα του Ισλάμ είναι προειδοποίηση σάλπιγγος, την οποία διακηρύττει το λάβαρο. Ωστόσο, ο μόνος τρόπος με τον οποίο το Ισλάμ μπορεί να παρουσιασθεί ως η σάλπιγγα της προειδοποιήσεως κατά τις έσχατες ημέρες είναι μέσω της ταυτοποίησης του Ισλάμ του παρελθόντος. Η απαρχή του Ισλάμ, όπως έγινε κατανοητή από τους Μίλλερίτες και όπως αποτυπώθηκε παραστατικώς στα δύο ιερά διαγράμματα του Αββακούμ, πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την ταυτοποίηση του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο.

Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην, ὡς σάλπιγγος. Ἀποκάλυψις 1:10.

Ο Ιωάννης άκουσε στην Αποκάλυψη φωνή σάλπιγγος πίσω του, και ο Ιωάννης αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίες ακούν μια φωνή από το παρελθόν. Η φωνή πίσω από τον Ιωάννη, δηλαδή εκείνη που αντιπροσωπεύει τον ήχο σάλπιγγος από το παρελθόν, είναι η πρωτοπόρος κατανόηση ότι οι σάλπιγγες ήταν οι κρίσεις του Θεού εναντίον της λατρείας της Κυριακής. Οι τέσσερις πρώτες σάλπιγγες επιφέρθηκαν εναντίον της ειδωλολατρικής Ρώμης ως απάντηση στον πρώτο νόμο περί Κυριακής που θεσπίστηκε από τον Κωνσταντίνο κατά το έτος 321. Η πέμπτη και η έκτη σάλπιγγα, που είναι το πρώτο και το δεύτερο αλίμονο, αντιπροσωπεύουν τις κρίσεις του Θεού εναντίον της παπικής Ρώμης αφού και αυτή επίσης θέσπισε νόμο περί Κυριακής στη Σύνοδο της Ορλεάνης κατά το έτος 538. Το τρίτο αλίμονο του Ισλάμ έρχεται όταν ψηφιστεί ο νόμος περί Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τότε υψώνεται το λάβαρο και προσδιορίζει τον προφητικό ρόλο του Ισλάμ, με βάση τον αρχικό ρόλο του Ισλάμ.

Το μήνυμα που διακηρύσσεται από το λάβαρο μπορεί να εδραιωθεί μόνον όταν το μήνυμα τοποθετηθεί μέσα στο πλαίσιο του Άλφα και του Ωμέγα. Μετά από αυτήν την εισαγωγή στο τεσσαρακοστό κεφάλαιο του Ησαΐα, η ισχυρότερη και αμεσότερη βιβλική παρουσίαση του Θεού ως του Άλφα και του Ωμέγα εκτίθεται σε αρκετά διαδοχικά κεφάλαια. Τα κεφάλαια εκείνα αποτελούν την παρουσίαση, από τον Ησαΐα, της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, την οποία «ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός», «διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει ταχέως νὰ γείνωσι· καὶ ἐσήμανεν αὐτὰ ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰωάννην», ο οποίος την ἔγραψε «εἰς βιβλίον, καὶ» την ἔστειλε «πρὸς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας».

Θα εξετάσουμε τα επόμενα κεφάλαια του Ησαΐα στο επόμενο άρθρο.

Μακάριος ὁ ἀναγνώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. Ἀποκάλυψις 1:3.